

Κουρά μοναχής από τον Καθηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου στη Βέροια

/ [Ιερές Μονές](#)

Την κουρά (ρασοευχή) της δόκιμης μοναχής Ζωής Παλατίου, η οποία έλαβε το όνομα Εφραιμία, τέλεσε σήμερα το πρωί (Σάββατο 30 Ιουλίου), στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας, ο Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αρχιμ. Εφραίμ.

Ο γέροντας Εφραίμ μετείχε της Θείας Λειτουργίας μαζί με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η κουρά

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε:

«Ἐπαινετός, Κρήσκης τε καί Σιλου-ανός, Σίλας καί Ἀνδρόνικος, αἰνείσθωσαν ἅμα», μᾶς προέτρεψε σήμερα ὁ ἱερός Συναξαριστής.

Καί τήν ἡμέρα αὕτη κατά τήν ὁποία ἑορτάζει καί τιμᾷ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη πέντε ἀγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα καί συνεκδήμων τοῦ πρωτοκορυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα, ὁ ἀπόστολος Σίλας, τόν συνόδευε κατά τήν ἐπίσκεψή του στή Βέροια καί παρέμεινε στήν πόλη μας καί μετά τήν ἀναχώρησή του, εὐδόκη-σε ὁ Θεός μετά ἀπό πολυετῆ δοκι-μα-σία νά ἐνδυθεῖς τό μοναχικό τρι-βώνιο καί νά συγκαταριθμηθεῖς μέ τή μοναχική σου κουρά, τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν εὐχή τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου τῆς Ἱε-ρᾶς Μονῆς Βατοπεδίου π. Ἐφραίμ, καί ἐπισήμως στήν Ἱερά αὕτη Ἀδελ-φότητα, μέ τήν ὁποία ἀπό πο-λύ νεαρή ἡλικία συνεδέθης καί στούς κόλπους τῆς ὁποίας ἀσκήθη-κες καί ἐνηλικιώθηκες πνευματικά τά τελευταῖα χρόνια ὡς δόκιμη μο-ναχή.

Ἡ σημερινή ἡμέρα ἀποτελεῖ γιά σένα καί γιά τή ζωή σου μία ὄντως μεγάλη ἡμέρα. Εἶναι ἡ ἡμέρα πρός τήν ὁποία ἀπό ἐτῶν προσέβλεπες καί τήν ὁποία εἶμαι βέβαιος ὅτι δια-καῶς ἐπιθυμοῦσες.

Μήν θεωρήσεις ὅμως, παιδί μου, οὔτε γιά μία στιγμή ὅτι ἐπέτυχες τόν σκοπό σου, ὅτι ἔφθασες δηλαδή στόν προορι-σμό σου καί ὀλοκλήρωσες τόν δρό-μο σου, διότι ὁποιαδήποτε τέτοια σκέψη εἶναι ἐπικίνδυνη καί κατα-στρο-φική.

Ἡ σημερινή ἡμέρα, ἀδελφή μου, ἡ ἡμέρα τῆς μοναχικῆς σου κουρᾶς, εἶναι ἡ ἀφετηρία ἑνός νέου δρό-μου, μιᾶς νέας πορείας, γιά τήν ὁποία προετοιμαζόσουν ἐντατικά καί μέ ζῆλο μέχρι σήμερα καί δοκι-μαζόσουν γι' αὐτήν. Ἀπό σήμερα ὅμως καλεῖσαι νά βαδίσεις τή στε-νή ὁδό τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ἡ ὁποία ὅμως ἀπάγει τόν μοναχό καί τή μοναχή στόν Χριστό, τόν ὁδηγεῖ σέ Ἐκεῖνον τόν ὁποῖο ἐπόθησε ἡ ψυχή του καί ἐπέλεξε νά ἀκολου-θήσει.

Αὕτη τήν ὁδό, ἡ ὁποία θά σέ ὁδη-γήσει ἀπό αὐτόν τόν ἐπίγειο παρ-θε-νῶνα στόν οὐράνιο νυμφῶνα, ἐκεῖ ὅπου «ἦχος καθαρός ἑορτα-ζόν-των», τῶν ἀγίων Πάντων,

τῶν ἐφόρων καί προστατῶν τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Ἀδελφότητος, ἐκεῖ ὅπου ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου εὐφραίνει διά παντός ὅσους τόν ἀγάπησαν καί ἀφιερώθηκαν σέ Αὐτόν, θά βαδίζεις ἀπό σήμερα, ἔχοντας ὡς συνο-δοιπόρους ὅλες τίς ἀδελφές συμ-μονάστριές σου, ἔχοντας βοη-θούς καί ὁδηγούς στόν δρόμο τῆς μοναχικῆς ζωῆς τῆς Γερόντισσά σου καί τόν πνευματικό σου πατέρα, π. Παῦλο.

Βάδισέ την μέ ἀφοσίωση καί αὐτα-πάρνηση. Βάδισέ την μέ ἀπο-στολικό ζῆλο, ὅπως καί οἱ ἅγιοι ἀπό-στολοι, τούς ὁποίους ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. Βάδισέ την μέ τή διάθεση νά ἀγωνισθεῖς γιά νά ἀντιμετωπίσεις ὅποια ἐμπό-δια καί ὁποιους πειρασμούς συνα-ντήσεις, ὅπως τό ἔκανε ὁ μέγας ὄσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὄσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος, καί ὁ ὁμώνυμός του νέος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὄσιος Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης, τόν ὁποῖο εἶχα τήν εὐλογία νά γνω-ρίσω καί ἐκ τοῦ σύνεγγυς, διότι ἀσκήτεψε πλησίον τῆς Σκή-της τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, καί τόν ὁποῖο οἱ πάντες ἐθαύμαζαν γιά τήν ὑπακοή του, ἡ ὁποία τόν ἀγίασε καί τόν κατέταξε στό Ἅγιο-λόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας· ὄχι, παιδί μου, τά πτυχία, ἀλλά ἡ ὑπομο-νή, ἡ ταπείνωση καί ἡ ὑπακοή στους Γεροντάδες του τόν χαρίτω-σε, τῶν ὁποίων θά φέρεις καί σύ ἀπό σήμερα τό ὄνομα.

Ἡ ὁδός τῆς μοναχικῆς ζωῆς δέν εἶναι ζωὴ ἀνέσεως. Εἶναι ἀγώνας καί προσπάθεια, πού πρέπει νά γί-νε-ται μέ τίς ἀπαραίτητες προϋπο-θέσεις, ὥστε νά φθάσει ὁ μοναχός, μέ τή χάρη βεβαίως τοῦ Θεοῦ, στό ποθητό τέρμα.

Ἡ πρώτη προϋπόθεση εἶναι νά ἔχει στραμμένο τό βλέμμα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματος στόν Χριστό. «Ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», μάς συστήνει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός στόν ὁποῖο πρέπει νά εἶσαι προ-ση-λωμένη. Σέ αὐτόν καί μόνο νά ἀποβλέπεις. Ἀπό αὐτόν νά ἀντλεῖς δύναμη γιά νά συνεχίζεις τήν προ-σπάθεια. Σέ αὐτόν νά καταφεύγεις στίς δυσκολίες σου.

Καί ὅταν ἔχεις προσηλωμένη τήν ψυχή καί τό βλέμμα σου στόν Χρι-στό, τότε οἱ ἄλλες προϋποθέσεις γίνονται πιό εὐκολες. Τότε ἡ ταπεί-νωση, πού εἶναι ἡ δεύτερη προ-ϋπόθεση, ἐπιτυγχάνεται πιό εὐκο-λα, γιατί βλέποντας τόν Χρι-στό ὁ μοναχός συναισθάνεται εὐκο-λότερα τήν ἀνθρώπινη ἀδυ-να-μία καί συνειδητοποιεῖ πόσο τήν ἔχει ἀνάγκη προκειμένου νά ἐλκύ-σει τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «τα-πεινοῖς δίδωσι χάριν».

Διαφορετικά, ὅσο καί νά ἀγωνι-σθεῖ ὁ μοναχός ἢ ἡ μοναχή, ὅ,τι καί νά ἐπιτύ-χει, ὅσα καί ἂν κερδίσει στόν πνευ-μα-τικό του ἀγώνα, κινδυνεύει νά τά χάσει ὑποκύπτοντας στόν πει-ρα-σμό τῆς ὑπερηφανείας. Ἡ ταπεί-νωση εἶναι αὐτή ἡ ὁποία, ὄχι μόνο τόν βοηθᾷ νά προοδεύσει πνευμα-τικά μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά διατηρεῖ ὅ,τι κέρδισε, διότι ἡ ταπείνωση κρατᾷ

πάντα κλειστό τό θησαυροφυλάκιο τῆς ψυχῆς, ὥστε νά μήν μπορέσει νά εἰσέλθει ὁ ἐχθρός καί νά συλήσει ὅ,τι πολύ-τιμο περιέχει.

Καί ἡ τρίτη προϋπόθεση εἶναι ἡ **ὕπακοή**. Ἄν ἀγωνίζεσαι νά ἐπιτύχεις τήν ταπείνωση, τότε εἶναι εὐκο-λο νά κατανοήσεις πόσο μεγά-λη βοήθεια προσφέρει ἡ ὕπακοή, χωρίς τήν ὁποία δέν νοεῖται μονα-χική ζωή, δέν νοεῖται ἐν Χριστῷ ζωή καί πνευματική πρόοδος.

Ἡ ὕπακοή στή Γερόντισσα καί στόν Γέροντα, πρωτίστως, ἀλλά καί στόν Ἐπίσκοπο, καθιστᾷ τόν μοναχό ἀπερίσπαστο ἀπό κάθε μέ-ριμνα, ὥστε νά εἶναι προσηλωμέ-νος στόν Χριστό καί νά ζεῖ αὐτό τό ὁποῖο συστήνει, ὅπως εἴπαμε, ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος, «ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», μέχρι νά τόν συναντήσῃ στόν οὐρά-νιο νυμφώνα.

Αὐτό ταπεινά καί πατρικά εὐχομαι ἀπό καρ-δίας νά ἐπιτύχεις καί σύ μέ τή συμπαράσταση καί τή βοήθεια τῆς Γερόντισσας καί τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός, π. Παύλου, ἀλλά καί ὅλης τῆς Ἀδελφότητος, καί μέ τήν εὐχή τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, π. Ἐφραίμ, ὁ ὁποῖος τέλεσε σήμερα τήν κουρά σου καί συμπροσευ-χήθηκε μαζί μας, καί τίς προσευχές τῶν γονέων σου, οἱ ὁποῖοι μέ τόση διάθεση καί ἀγάπη σέ προσέφεραν καί σένα, ὅπως καί τήν ἀδελφή σου Θεοδώρα, στόν Χριστό, καί νά ἀξιω-θεῖς τοῦ οὐρανίου νυμφῶνος, διά πρεσβειῶν καί τῶν δύο ὁσίων, τῶν ὁποίων τό ὄνομα φέρεις, καί πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν προστα-τῶν τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς.

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

Περισσότερες φωτογραφίες [εδώ](#)